

Terug Naar Het Taartentijdperk!

Doodzonde! Sinds we gestopt zijn met taartengooien is het allemaal dreigen en schieten. De laatste taart in Nederland was voor Pim Fortuyn, toch? Waarom is het daar bij gebleven? Met taart meer mans! Maar nee, Volkert wilde knallen. Lullig. Hij heeft ons de mogelijkheid ontnomen die man nogmaals zijn vet te geven.

Volkskrant Magazine werd onlangs de conclusie getrokken dat het allemaal niet meer kan, dat openlijke ludieke acties uit den boze zijn tegenwoordig, want het zou leiden tot geweld. Wat een misvatting! Neem nu de ketchupactie tegen Rita Verdonk. Onvergetelijk! Maar Rita jammerde dat zij aangedaan was, als ware zij het slachtoffer van een aanslag. Gevolg: zware straffen. Het volgende onvergetelijke moment was de moord op Theo van Gogh: maar nu was het bloed.

Kijk, dat bedoel ik nu; ontnem je mensen de mogelijkheid van ludiek protest, dan grijpen ze naar een pistool als ze iemand treffen willen. Het was de tweede keer in de Nederlandse geschiedenis dat niet naar de taart maar naar het pistool werd gegrepen.

Ooit bekogelde ik Wiegel met eieren. We moesten weghollen voor een meute woedende VVD'ers, maar leuk was het wel. Overigens reageerde Wiegel een stuk sportiever op die eieren dan Verdonk op de ketchup. Veegde het lachend van zijn jasje. Ze kunnen ook niets meer hebben, hè? Veel te snel op de teentjes getrapt. Daarom moet het juist weer vaker gebeuren. Politici moeten het weer leren waarderen, want het is toch beter dan bommen en kogels? Stel je de cartoons eens voor in een wereldwijd taartentijdperk. Dan zou Mohammed geen bom maar een taart in zijn tulband hebben gehad. "Ho ho, de taarten zijn op!" zou een veelgehoorde grap zijn.

Dus laten we een banketrevolutie ontketenen. Het is DE ultieme vorm van vrijheid van meningsuiting en je doet er niemand kwaad mee. En ik wil ook getaart worden! Het liefst tijdens een optreden! Mijn publiek mag het dan af komen likken. "Ja!" zei ik tegen een vriendin van mij, "Dat zou een verademing zijn na al die bedreigingen met brandstapels en vuurpelotons," Lucht uw hart met taart! Taarten is een recht! Elk mens mag aanspraak maken op zijn of haar eigen op de persoon gerichte taart!

Het is een gat in de markt! Ik ben benieuwd wat mijn bakker zou zeggen wanneer ik hem zou vragen een taart te maken met de tekst "Rita's duizend deportaties jubileum". Maar wacht eens! Kunnen we Rita niet vragen om zelf die taart te maken? Ze kan toch zo lekker koken? Lekker multi-culti taarten bakken in het kader van de & campagne, dat is nog eens goed voor de integratie! Wat dacht u van een taartenfestijn op het Binnenhof, traditioneel bij aanvang van de ministerraad?

Ik zie het helemaal zitten. Bij deze verklaar ik het slagroomseizoen voor geopend!

Nieuw Nederlands Taartentijdperk Ingeluid!

Op donderdagavond 3 augustus 2006 was het zover! Volkomen onverwacht werd op spectaculaire wijze het Nieuw Nederlands Taartentijdperk geopend.

Lokatie: Kraekstaete, te Leiden. Gelegenheid: feest ter afsluiting van een actieweek tegen de huurplannen en het kraakverbod van minister Dekker.

Was het Dekker die de taart kreeg? Nop. Verdonk dan? Ook niet. Donner? Nee. Balkenende?? Nee! Maar ze komen nog aan de beurt. Is het erg dat ik dat zeg? Schandelijk? Ten strengste verboden?

Wat zal het? Want zonder enig voorbehoud kan ik vertellen dat getaart worden juist ontzettend leuk is! Dat het heel bevrijdend, niet erg, niet eng, zelfs lekker is! Ja, mensen. De slagroom was goed en de taarten van optimaal formaat. Met dank aan dat heerlijk stelletje onverlaten die dit smaakvolle snode plan hadden gesmeed. Eindelijk! Ik had het niet beter kunnen doen. Neem een voorbeeld aan hen.

“Droom de daad! Opdat de dromen blijven leven, zet de slaap in vuur en vlam!”

Pats! Pats! Het werd me wit voor de ogen. Applaus. Gejoel. Een meisje uit het publiek rende op me af en nam een flinke lik van de slagroom van mijn wang. En we hebben ge'hugged' en gezoend en gedanst en gedronken. Alle heavy shit van eerder in de week... weg uit mijn gedachten! Overall lachende gezichten. Alles bedekt onder een druipende laag slagroom, van mijn voorhoofd af, over mijn wangen, mijn nek in, en verder naar beneden, tussen m'n borsten door.

Het optreden van die avond zal als legendarisch mijn persoonlijke annalen in gaan. Bijna zou ik willen zeggen: “Maar zoveel lol gun ik die van enig gevoel gespeende uitzuigers in de regering niet!”

De moraal!

Voor wie iemand taarten wil: voel je niet bezwaard. Als straks de Tweede kamer terug is van reces, wordt het prijsgooien, gewoon omdat het humor is. En ik verzeker je, dat het humor is! En als ze dat niet begrijpen, dan zullen we het hen bij moeten brengen!

Leve de taarters van 3 augustus!

Joke Kaviaar 4 augustus 2006